

שישה "ביטחוניים"

על כל פילי

רק אחד מכל שיבעה אסירים או עצירים, היושבים בבתי הכלא בגדה המערבית, נכלאו על עבירות פליליות. כל האחרים הם "ביטחוניים".

וזה היה תמונת המצב ב-21 ביולי השנה: מתוך 2319 הכלואים באותו יום, 2009 היו "ביטחוניים" (1475 שפוטים ו-534 עצורים), 310 פליליים (252 שפוטים ו-58 עצורים). את הפירוט המדויק גילה השבוע תיארוך (במיל') אריה שלו, במחקר שפירסם במסגרת המרכז למחקרים אסטרטגיים על-שם יפה.

השופטים יארבו למטרידן הטלפוני

בעיקבות ההטרדות הטלפוניות, שמהן סבלו באחרונה כמה שופטים, הפיץ מישל רדהמישפטים בין השופטים הזור מיוחד, המדריך אותם כיצד לנהוג במיקרים דר מים ואיך לעזור למישטרה בנסיונותיה ללכוד אותם.

ורדי הפסיד את "מבט"

שמו של משה ורדי, לשעבר איש ידיעות אחרונות, היה אחד השמות שהועלו השבוע כמועמד לתפקיד עורך מבט לחדשות בטלוויזיה. מועמדותו נפלה בלחצו של הלובי שרדש כי המנהל החדש יבוא משורות הטלוויזיה.

אזיקי-רגליים בבתי המישפט

על רגליהם של נאשמים בפשעים חמורים, המוכאים לכתר המישפט, יושמו בקרוב אזיקים. על אמצעי זה הוחלט בגלל התפרצויות ואלימות של עבריינים במהלך דיונים מישפטיים.

עד כה היה נהוג לכבול רק את רגליהם של נאשמים ברצח.

תצלומים מזיקים לעסקים

בניימישפחתו של אחד משני הישראלים שנרצחו בטבח בבית הכנסת באיסטנבול, מיוצאי איראן, ביקשו מצלמרי העיתונות שלא יצלמו אותם כהלווייתו כירושלים. הם הסבירו שהדבר עלול להזיק לעסקיהם. המישפחה סוחרת בשטיחים, ובמאמצעות הסנהף שלה בזנוחה יש לה קישוריימיסחר בכוחיות ובסעודיה.

לובי חכם

בישובי הצפון מתארגן לובי, שכונתו לחוץ על אריאל שרון למנות את חיים חכם כמנכ"ל מישרדהתעשייההמסחר.

חכם, היום מנכ"ל תש"ת, חברתית של אל-על, היה יועצו של ייגאל הורביץ באוצר לענייני ישובי הצפון.

מיכרז למנכ"ל המרכז

במהלך השבוע עומדת עיריית תל-אביב לפרסם מיכרז פומבי לתפקיד מנכ"ל "מרכז-הירידים". המנכ"ל היוצא, נחום רז, הסכים לשמש בתפקיד זה רק באופן זמני, כדי לשקם את החברה, אחרי סילוקו של יעקב בר-גרא, שהסתבך. רו יתרכז מעתה רק בשני תפקידיו האחרים, כמנכ"ל הקריה לתעשיות-מדע בנווה-שרת וכמנכ"ל מרכז-הספורט בהר-רוסקי.

מור לעמידר?

דודו מור, יו"ר מועצת-המנהלים של שיכון ופיתוח, יעבור כנראה לחברת עמידר — זהו אחד הרעיונות הנשקלים בלישכתו של שר-השיכון והבינוי דודר לוי. בכך יימצא הפיתוח לסיכסוכים המתמסכים בין מור לבין שלמה שטנר, מנכ"ל שיכון ופיתוח. ב.עמידר, אמור מור לביא במקומו של יהושע דוידוביץ, שהממשלה אישרה השבוע את מינויו במנכ"ל מישרדהתעבורה והרווחה — וכעבור דקות ספורות ביטלה את החלטתה.

למקובליו קורץ הרעיון להעניק את התיק לשר גד יעקובי, וככך להשיג שלושה הישגים:

- להרחיק לצמיתות את יצחק מודעי מהממשלה, בטענה של קיזוז;
- לפצות את יעקובי על אי-עמידה בהבטחות קודמות;
- להפיק בצניבור כמו שהצליח לדלל ולהקטין את הממשלה המנופחת בשני שרים.

אפיקים

מחוי לתחום לשרון

האסיפה הכללית של חברי קיבוץ אפיקים, שהתכנסה בשבת, החליטה — ברוב של 80 אחוז — שלא להתיר לאריאל שרון להיכנס לתחומי המשק. שרון מרבה באחרונה בסיוורים בביקעת-הירדן, וכין השאר הוא מתארח בקיבוצים באזור.

העורכים נשכחו

במלון מצרי

אינעמיות רבה נגרמה לעורכי העיר תוניס, שהוזמנו להצטרף לפמלייתו של שימעון פרס בפיסגת אלכסנדריה, כאשר נשכחו במלונם ולא הוזמנו לארוחת-הערב החגיגית ביום החמישי.

הפמליה, שלוותה על-ידי ישראל פלג, מנחה לישיבת-העיתונות, וברוך אסקרוב, דובר מישרדהתעשייה-הממשלה, שוכנה בני לון הנמצא הרחק מארמון "ראסיאל-תיין". לפנות ערב ישבו המוזמנים במלונם, ציפו לפיומה של השיחה בין ראשי-הממשלה לנשיא, והשתוממו מאוד על כך שלא נקבעה להם כל תוכנית. אסקרוב ופלג ניסו כל הזמן לברר אצל אורי סביר, יועץ התקשורת של פרס, מה קורה, אולם לא זכו לתשובה ברורה.

בינתיים נערכו בארמון השולחנות לארוחת-ערב חגיגית, ומקומותיהם של עורכי-העיתונים נותרו פנויים. הנה זמר נקלעה לארמון לגמרי במיקרה, וניסתה להזעיק את חבריה, אך כבר היה מאוחר מדי — הנסיעה מהמלון היתה נמשכת יותר מזמן הארוחה. לאחר מעשה הוסבר לאורחים כי פשוט נשכחו.

למחרת בבוקר, בשעה מוקדמת, הוד עקה החבורה לנמלהתעופה, להיות מור כנה לטיסה בחזרה — כדי שפרס לא יאלץ להמתין להם בסיימו את שיחתו האחרונה. כך קרה שבועצם נסעו למצריים רק כדי לישון לילה אחד במלון; סיכם את העניין אחד העורכים. בעת הטיסה לארץ, כששמע פרס על העניין, החליט מייד לפצות את אורחיו על עוגמת-הנפש, שנגרמה להם כנראה בגלל המתחות בין יועציו הרבים לבין אורי סביר. אחרי הנחיתה הוא כינס את עורכי-העיתונים לשיחה מסכמת בנמלהתעופה בלוד — שיחה שהיתה מבחינתם, בעצם, האירוע החשוב ביותר של המסע.

מתיחות בגלל גולן

עוד התמרמרות בין העובדים המיקצועיים במישרדהחוז; גר גולן, השגריר המידעי לקאמרון, היה עד לאחרונה מיהלך במישרד, הוא לא עבר קורס צוערים ואין לו תואר אקדמי. נסיונו הדיפלומטי היחיד הוא שרות בנציגות ישראל בניידות, שסולקה משם אחרי הנסיגה, ולאחרונה בנציג ישראל בקאמרון.

הדיפלומטים הצעירים בסגלהמישרד טוענים, כי גל המינויים הפוליטיים בנציגות ישראל בחו"ל, ומינויים של מינהלנים, כמו גולן, חסמו בסניהם לחלוטין את הדרך לקידום מיקצועי.

פלג וניר יתבצרו

ישראל פלג אינו מתכוון להתפטר מתפקידו כמנכ"ל לישיבת-העיתונות-הממשלתית, פמוך לרשימה.

מעמרו החוקי שונה ממעמדם של יועצי-פרס האחרים, בכך שכמנכ"ל של מוסד ממלכתי לא ניתן להחליפו מייד, ויש צורך בהחלטה מיוחדת להדיחו. הוא מקווה כי שר-המערך יירתעו מאפשרות כזו ולא יתנו לה יד, ואז יוכל להישאר בתפקידו.

ייתכן שגם עמירם ניר, היועץ לענייני מילחמה בטרור, ינהג כמוהו ויתבצר במישרתו.

תשקיך

הרומנים עוקבים

כרומניה עוקבים בשבע עיניים אחרי מסעותיו והכרעותיו של שימעון פרס.

ייתכן שפקיד רומני נכיר יבוא לביקור בארץ, עוד לפני הרוטציה, כדי להחזיר לנשיא, ניקולאי צ'אושסקו, את מעמדו המסורתי כצינור-הירבות בין ירושלים למוסקווה. הפקיד ינסה לברר, ממקור ראשון, איזוהי הגרסה הנכונה — מבין גרסתיו הסותרות של פרס — בעניין שיתופה של ברית-המועצות בוועידה בינלאומית.

(כמעט) משבר-מילוא

כמה שעות לפני פיסגת-אלכסנדריה נמנע משבר ממשלתי חדש. הפעם: בגלל התבטאות של סגן-שר-החוז, רוני מילוא.

זמן קצר לפני שהתברר סוסית כי הפיסגה אכן תתקיים, פגש מילוא את כתב הטלוויזיה יגאל גורן, ובשיחת-אקראי הסטייה: פרס זוחל אל המצרים?

גורן לא היסס. הוא פנה ללישבת ראשי-הממשלה וציטט שם את דבריו של מילוא. שימעון פרס התרסה, מידה להתקשר עם יצחק שמיר וביקש ממנו לפטר מייד את סגן-השר ההצוף.

שמיר הזעיק אליו את סגנו, נוף בו ותבע ממנו שלהכא ישמור את הערותיו בליבו — ולא, לא תהיה לו ברירה אלא לפטר. כדי שלא לסכן את הרוטציה, הסמכות לפטר סגן-שר נתונה רק בידי השר הממונה עליו, ולא בידי ראש-הממשלה.

תגובתו המהירה של שמיר, מסתבר, שיכבה את כעסו של פרס.

הרזיה עלי-חשבון

הבריאות?

העניין הראשון שבו טפס פרס, בשבוע מארצות-הברית, היה בעיית תיקי-הבריאות.

בהלה מחשש

ליזכיו דמיאניוק

עם השלמת תיקי-החקירה נגד ג'ון (איוואן) דמיאניוק, מסתבר שהראיות שאותן הצליחה לאסוף הפרקליטות הן חלשות הרבה יותר מכפי שציפו בתחילה. השמועה על כך פשטה מייד בין הפרקלריטים, ועוררה את החשש כי בית-המישפט יזכה את האיש — ורעיון זה כשלעצמו עורר בהלה:

אם יזכה דמיאניוק, תתעורר הבעיה מה יעשה באיש. לארצות-הברית לא ניתן יהיה להחזירו עוד, מפני שאזרחותו האמריקאית נשללה ממנו והוא גרוש משם. האפשרות האחרת, לגרשו לברית-המועצות, היא מביכה ביותר מבחינתה של ישראל, מפני ששם הוא צפוי לפסקי דין-מוות על בגידתו במילחמת-העולם השנייה, והימין האמריקאי יאשים את ישי-ראל כי מסרה לידו "התלינים הקומרי נוסטיים" אדם שהיה עצמה מצאה אותו וכאי. ייתכן מאוד אפילו שבית-המישפט הסובייטי ימצא די ראיות להרשיעו גם ברצח יהודים, ואז יהיה העניין מביך עוד יותר, אחרי הויכוח באן.

האם האפשרות היחידה שתיוותר תהיה לשהירו ולהניח לו להתגורר בארץ?